

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 5/P/2016

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂRE NR. 10P

Ședința publică din 5 octombrie 2016

Președinte procuror

Procuror

Procuror

Procuror

Procuror

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului X , procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 , având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentanți inspectori judiciari și pârâtul procuror X.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că la termenul de astăzi este prezent martorul M1 , prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, lipsă fiind martora M2, inspector judiciar în cadrul Inspecției Judiciare care a depus la dosar la data de 4.10.2016 o cerere, arătând că nu se poate prezenta la termenul de astăzi întrucât nu se află în București, efectuând o deplasare în interes de serviciu.

Secția procedează la audierea martorului M1, prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, declarația acestuia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele de ședință, martor, grefă și atașată la dosarul cauzei.

În timpul audierii martorului M1, pârâtul procuror X personal, a formulat următoarele întrebări care au fost respinse de către Secția pentru procurori în materie disciplinară ca nefiind utile, pertinente sau concludente soluționării cauzei:

- „ Dacă imediat după convorbirea cu inspectorul judiciar, procurorul de caz s-a deplasat în biroul primului procuror și i-a spus că nu vrea să comunice în niciun fel cu inspectorii judiciari care vor veni la parchet? ”
- „ Doamnele inspector care au venit la parchet, în contextul în care comunicaseră că vin să ia doar copii de pe actele din dosar, de ce au dorit să ia legătura cu procurorul de caz? ”
- „ Dacă procurorul de caz, înainte de a se lua măsura arestării, a adus la cunoștința primului procuror că soția unui inculpat care urma să fie arestat era colegă cu doamna M3 la Parchetul de pe lângă Tribunalul T1? ”

Secția, având în vedere că a fost admisă proba privind audierea martorului M2, în temeiul art. 259 Cod procedură civilă pune în discuția părților revenirea asupra probei admise.

Inspecția Judiciară prin reprezentant arată că, încă de la început și-a exprimat

[REDACTED] poziția în legătură cu utilitatea și pertinența audierii acestui martor, prin urmare este de acord cu revenirea asupra acestei probe.

Pârâțul procuror arată că declarația acestui martor, respectiv doamna inspector M2 este foarte importantă în ceea ce privește evidențierea sursei suspiciunilor sale legate de eventuale posibile fapte de corupție săvârșite de inspectorul judiciar M3 și consideră necesară audierea martorului. Având în vedere că martorul s-a sustras de două ori de a fi audiat, solicită aducerea acestuia cu mandat de aducere.

În urma deliberării, Secția revine asupra probei încuviințate privind audierea martorului M2, apreciind că administrarea acestei probe nu mai este necesară având în vedere probatoriul administrat până acum în cauză.

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fond.

Inspecția Judiciară prin reprezentant arată că a formulat acțiune disciplinară împotriva domnului procuror X pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, constând în atitudini nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Analizând materialul probator administrat în cauză, raportat la elementele constitutive ale acestei abateri disciplinare înțelege să învedereze următoarele aspecte:

Sub aspectul situației premise cerută de această abatere disciplinară, respectiv existența unor atitudini nedemne în exercitarea atribuțiilor de serviciu, din datele speței rezultă că aceste manifestări nedemne ale domnului procuror X s-au desfășurat pe parcursul instrumentării dosarului D1 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, cauză cu care fusese investit spre soluționare.

În ceea ce privește elementul material al acestei abateri disciplinare care constă

în adoptarea unor atitudini contrare normelor de conduită civilizată, care impun decență și bună credință magistratului în exercitarea atribuțiilor de serviciu, învederează că din probele administrate în cauză rezultă că atitudinea nedemnă a domnului procuror s-a concretizat în adoptarea, în relația cu avocații reclamanți în cauză, a unui comportament caracterizat prin folosirea unui ton inadecvat în ceea ce o privește pe avocata M4, ton care a fost de multe ori iritat, nervos, imperativ, cu accente șicanatoare de natură să creeze o stare de tensiune în ceea ce privește cadrul normal în care trebuia să se desfășoare ancheta.

Un alt aspect rezidă din faptul că domnul procuror X a formulat sesizări la Baroul de avocați și la Direcția Națională Anticorupție împotriva avocatei M4 și s-a dovedit că aceste sesizări au fost neîntemeiate, neavând o bază factuală, ci fiind întemeiate exclusiv pe suspiciunea și imaginația domnului procuror.

Un alt element care conturează latura obiectivă a acestei abateri disciplinare este modul în care au fost audiate părțile și martorii în cauză, care a conturat manifestări ce ar putea fi calificate ca o exercitare inadecvată a prerogativelor conferite de funcția de procuror, din punctul său de vedere, intrând în sfera atitudinilor nedemne.

La aceste elemente învederate, pentru a caracteriza tipul de comportament al pârâtului procuror care intră în sfera acestor atitudini nedemne, înțelege să învedereze și atitudinea de desconsiderare a inspectorilor judiciari atât cei care au fost investiți inițial cu cercetarea disciplinară, cât și a inspectorilor judiciari care au exercitat acțiunea disciplinară.

În ceea ce privește consecința imediată a acestor atitudini nedemne ale pârâtului procuror, aceasta se concretizează în crearea unui cadru tensionat în desfășurarea anchetei în acea cauză precum și în faptul că avocata M4, datorită atitudinii pârâtului

procuror a fost nevoită să se retragă din această cauză.

În ceea ce privește latura subiectivă, va porni în aprecierea acestui element constitutiv al abaterii disciplinare de la standardele de conduită descrise în art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care impun judecătorilor și procurorilor să aibă un comportament civilizat, demn, care să apere prestigiul funcției și impun acea obligație de rezervă de a nu aduce în nici un fel atingere demnității profesiei pe care o exercită. Pe rezultatul anchetei, procurorul are obligația de diligență dar asta nu înseamnă că trebuie să încalce obligația de rezervă. Obligația de diligență poate fi privită doar prin prisma obligației de rezervă. Sub umbra obligației de diligență un magistrat nu poate să depășească cadrul civilizat și decența care sunt impuse de standardele de conduită.

Prin urmare, consideră că sunt întrunite elementele constitutive ale acestei abateri disciplinare și în temeiul art. 100 din Legea nr. 303/2004 solicită sancționarea pârâtului procuror pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.c) din același act normativ.

Inspecția Judiciară prin reprezentant - inspector judiciar, arată că dorește, în completarea concluziilor colegei sale, să puncteze câteva elemente privind prestigiul justiției.

Astfel, art. 98 din Legea nr.303/2004 reglementează faptul că magistrații judecători și procurori răspund disciplinar pentru abateri de la îndatoririle de serviciu și pentru fapte care afectează prestigiul justiției.

Pe cale de consecință, cele 21 abateri reglementate în articolul 99 din Legea nr. 303/2004 trebuie să se încadreze fie în prima categorie – abateri de la îndatoririle de serviciu, fie în cea de-a doua categorie – fapte care afectează prestigiul justiției. În

cazul de față ne situăm în a doua categorie, fapte care afectează prestigiul justiției și făcând o comparație, așa cum pădurea nu există fără copaci, nici prestigiul justiției nu poate subzista fără prestigiul fiecărui magistrat în parte.

Funcția de magistrat presupune o conduită, o anumită decență, rezerve și numai după aceea trebuie exercitate prerogativele conferite de lege, care sunt în principal apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și prin această prismă, exercițiul autorității de stat și luarea măsurilor procedurale.

Poate spune că, afectarea prestigiului justiției rezultă din urmările produse: de ce avocatul care a depus sesizarea la Inspecția Judiciară a fost pus în situația de a nu-și mai apăra clientul? A creat el oare un scenariu imaginar dorind să se răzbune pe un procuror, sau chiar a fost adus în situația limită de a nu mai suporta acest comportament?

Magistratul trebuie să se adapteze după toți cei implicați în procedurile judiciare și nu se poate accepta ideea că magistratul judecător sau procuror este „stăpân”, iar toți ceilalți sunt „slugi”.

În al doilea rând, același avocat este percheziționat în timpul exercitării atribuțiilor sale. De ce? Ca să-l umilim? Ca să-l speriem să nu mai vină vreodată în biroul unui magistrat, unde trebuie să se bucure, ca orice cetățean, de o anumită protecție, de o anumită decență? Avocatul vine să ajute magistratul în înfăptuirea actului de justiție, în aflarea adevărului. Oare în mintea acelui avocat și a colegilor lui, magistratul procuror are un comportament demn, decent, așa cum este cerut de lege?

Poate spune că nu, chiar dacă avocatul este mai sensibil. Au spus martorii bărbați, sau cel puțin unul dintre ei „am sesizat un oarecare comportament al procurorului față de femeile avocat”. Se poate presupune că avea dreptate în percepția

sa, dar pornind de la aceste două rezultate, percheziționarea avocatului fără nici un temei, doar în baza unor supoziții ale unui ofițer de poliție căruia i s-a părut că pe o declarație exista un antet al poliției, să fie atât de simplu să includem un avocat în procedurile judiciare penale? Ca să-i dovedim ce? Că avem autoritate?

Iată de ce, de la început a fost de acord cu promovarea acțiunii disciplinate, deși și-a pus întrebarea, cât va putea proba din spusele petentei, cum va putea reda în scris sentimentul transmis verbal de comportamentul domnului procuror și susține vinovăția pârâtului procuror astfel cum a spus și colega sa.

Pârâtul procuror Șerbănescu Marius Daniel personal, arată că, raportându-se la actele și lucrările dosarului și în mod obiectiv la ceea ce numim probe în baza cărora s-a exercitat acțiunea disciplinară, iar dosarul a fost promovat Secției pentru procurori în materie disciplinară, dincolo de aspectele răuvoitoare și de scopul evident de a pune presiune asupra anchetatorului a celor două petente, lucru de altfel exprimat și de inspectorul M2 de două ori, prima dată de față cu el și a doua oară față de M5, la o diferență de 2 luni, deci dacă ne raportăm la probe constatăm următoarele: există o plângere a avocatei arestatului M6, există o declarație a procurorului pârât și există, ceea ce este foarte relevant, declarația martorului M7, singurul martor „veritabil” pe situația de fapt, care a desființat susținerile avocatei M4.

Dincolo de aceste probe există declarațiile martorilor avocați ai inculpaților trimiși în judecată, multe dintre ele care nu au nicio legătură cu comportamentul nedemn și nici cu realitatea.

Sunt martori interesați, este evident că și-au exprimat frustrările acumulate în cele 7 luni de anchetă, care s-au finalizat cu trimiterea în judecată și condamnarea definitivă a doi dintre inculpați. Unul dintre inculpați, și anume M8, care a optat

[REDACTED] pentru procedura simplificată, a fost clientul uneia dintre avocatele care a formulat plângerea respectivă, acesta însă nu a fost niciodată întrebat dacă și-o însușește.

Având în vedere probatoriul administrat, raportat la o anchetă penală ar însemna represiune nedreaptă, exercitarea acțiunii penale fără probatoriu, mascând că inculpatul este nevinovat, înseamnă represiune nedreaptă.

În cazul acesta, din păcate, nu se poate aplica norma penală, dar se poate aplica cea disciplinară, deci având în vedere probatoriul administrat, care este inexistent practic în favoarea acuzării și favorabil, în mod evident, apărării procurorului pârât, solicită respingerea acțiunii disciplinare.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată sub nr. 5/P/2016, Inspekția Judiciară – Direcția de inspekție judiciară pentru procurori a solicitat Secției pentru procurori în materie disciplinară ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În motivarea acțiunii disciplinare, în esență s-a reținut că:

La data de 22.07.2014, pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 a fost înregistrat dosarul penal D1, ca urmare a sesizării din oficiu cu privire la săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 349 Cod penal (neluarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă). În ziua de 8.06.2015 s-a decis efectuarea în continuare a urmăririi penale față de numiții M6, M9, M10 și M8 sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art 349 alin. 1 Cod penal, art.350 alin. 1 Cod penal, art. 269 Cod penal, art 273 Cod penal și art. 192 Cod penal. În dosar numitul M6 a fost asistat de avocat M4 iar numiții M9, M10 și M8 au fost asistați de avocat M11, ambii apărători aleși.

În relația cu avocatul M4, procurorul X a adoptat un comportament caracterizat prin folosirea unui ton inadecvat, iritat, nervos, imperativ, cu accente șicanatoare de natură să creeze o stare de tensiune și un cadru impropriu pentru buna desfășurare a anchetei și exercitarea dreptului la apărare. De asemenea, au fost exercitate presiuni asupra avocatei prin formularea împotriva ei a unor sesizări la Baroul de avocați și D.N.A. , neîntemeiate, bazate doar pe suspiciunile și imaginația procurorului. Urmare acestui tip de comportament al procurorului, avocata M4 a fost determinată să renunțe la contractul de asistență juridică încheiat cu una din părțile din dosar.

Avocatele M4 și M11 au sesizat și unele aspecte referitoare la modul în care au fost audiați martorii și părțile din cauză, aspecte ce pot fi calificate ca o exercitare inadecvată a prerogativelor și puterilor conferite de funcția de procuror, intrând în sfera noțiunii de manifestări nedemne, respectiv:

- părțile audiate în cauză mai întâi ca martori și apoi ca suspecți au fost ținuti în incinta parchetului, împreună cu avocații, de la ora 9.30 la ora 19.30.
- cu ocazia audierii martorilor, procurorul a încercat să limiteze modul în care avocații intervin și a creat un cadru tensionat în care ancheta s-a desfășurat.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 47

alin. 1 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În cursul verificărilor prealabile pârâtul procuror X a întocmit un referat în care a descris parcursul dosarului penal D1 și actele de urmărire efectuate. Au fost atașate și fotocopii ale actelor de cercetare solicitate de inspectorii judiciari.

Prin rezoluția din data de 14.12.2015, în temeiul art. 45 alin. 6) lit. b din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de X sub aspectul comiterii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), c) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Rezoluția de începere a cercetării disciplinare a fost comunicată procurorului X în aceeași zi, împreună cu invitația de a se prezenta în vederea efectuării cercetării disciplinare.

La data de 11.01.2016, printr-o notă transmisă prin fax, procurorul X a comunicat că nu înțelege să se prezinte în vederea efectuării cercetării disciplinare. În temeiul art. 27 alin. 3) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară s-a întocmit un proces verbal în care s-a consemnat refuzul procurorului de a se prezenta la cercetare.

La data de 24.02.2016 procurorul X a fost invitat pentru prezentarea materialului de cercetare disciplinară.

La data de 2.03.2016, procurorul a transmis prin fax o notă prin care a comunicat că nu înțelege să se prezinte. Refuzul procurorului de a se prezenta a fost consemnat în procesul verbal întocmit la data de 2.03.2016.

Pârâtul procuror a depus întâmpinare la dosarul cauzei.

Prin întâmpinarea formulată pârâtul procuror X a precizat că, prin încheierea

[REDACTED] [REDACTED]
din data de 04.03.2016, Judecătoria J1 a respins ca neîntemeiate cererile și excepțiile invocate de inculpați, inclusiv inculpatul arestat M6, iar în baza art. 346 alin. 4 Cod procedură penală a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. D1, din data de 2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1. Cu privire la inculpații M8, M9, M10 și M12 ai căror apărători inițiali au formulat plângeri împotriva lui, însușite de Inspekția Judiciară prin declanșarea cercetării disciplinare, arată că aceștia nu au invocat nicio excepție la camera preliminară și nici judecătorul de cameră preliminară, din oficiu, nu a constatat vreo încălcare a normelor procesual-penale de către procuror.

Ulterior, Tribunalul T2 – Secția penală a respins contestația formulată de inculpați, inclusiv inculpatul arestat M6 împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară din 2016.

Pârâtul procuror a descris modul în care s-a derulat interacțiunea cu inspectorii judiciari după care a relatat următoarele:

- audierea martorilor în dosar a durat mai multe ore și întrucât declarațiile lor se contraziceau în bloc și în mod flagrant cu declarația unui martor ocular i-a audiat încrucișat, de 2-3 ori pe fiecare, fără a le permite ca între audieri să vorbească între ei, ceea ce s-a dovedit salutar pentru anchetă deoarece martorii în cauză s-au contrazis în mod evident atât între ei, cât și pe ei înșiși de la o declarație la alta, fapt ce a făcut ca apărarea angajatorului victimei să se prăbușească;
- la data de 2015 au fost reținuți cei 8 suspecți din dosar, iar la data de Judecătoria J1 a dispus arestarea numiților M6 și M8, inculpați ai căror avocați formulară cele două sesizări. În seara în care au fost reținuți inculpații,

inspectorul M5 ce a instrumentat inițial dosarul la Secția ...Poliție, l-a contactat telefonic și i-a comunicat că a văzut o parte din „actele noastre” în posesia apărătorilor aleși M4 și M13, respectiv niște ordonanțe ale parchetului și tipizate completate ale poliției. A doua zi, în timp ce inculpații reținuți se aflau la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 a observat asupra avocatei M13 o ordonanță semnată de el, precum și un alt document care semăna cu o declarație tipizat folosită de organele de poliție. În acel moment, având în vedere suspiciunile pe care le avea privind savârșirea unor fapte de corupție de către inspectorul judiciar M3, telefonul primit de la inspectorul de poliție M5 în seara precedentă referitor la același aspect, precum și faptul că avocatul M13 o apăra de foarte scurt timp pe inculpata M14 și nu ar fi avut de unde să aibă documente semnate de el, a concluzionat că acele acte ar putea fi cele pe care le-a trimis la Inspekția Judiciară cu 4 zile înainte și, urmare acestei concluzii, a luat legătura cu organele de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, acestea deplasându-se la Parchetul de pe lângă Judecătoria J1 pentru cercetări. Odată sosiți, polițiștii și procurorii de la D.N.A. au efectuat un control al bagajelor numitei M13, cu această ocazie fiind controlată și numita M4, aflată în biroul său ca urmare a cererii de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală;

- cu privire la “neînțelegerile” avute cu avocata M4 a arătat că, la data de 10.06.2015, în timpul audierii martorului ocular M7, avocata nu și-a exercitat în mod corespunzător drepturile sale procesuale și a întrerupt audierea în încercarea de a influența și intimida martorul prin afirmații explicite, în sensul că declarațiile acestuia sunt mincinoase. Întrucât avocata M4 continua să încerce intimidarea martorului M7, ale cărui declarații în acel moment erau esențiale pentru soluționarea

cauzei, i-a cerut pe un ton ferm avocatei, care se deplasase 1-2 m în apropierea martorului pentru a fi și mai "convingătoare", să se așeze la locul său și să asiste în liniște la audiere, pentru că, în caz contrar, urmează să sesizeze Baroul București.

Avocata M4 s-a așezat la locul său, audierea a fost reluată dar după câteva minute s-a ridicat și a ieșit afară din birou. A consemnat cele întâmplate, atât în declarația de martor, cât și într-un proces verbal. Împotriva avocatei M4 a fost formulată sesizare la Baroul București, dar de către Parchetul de pe lângă Judecătoria J1 și nu de către el personal. Primul procuror a semnat adresa de înaintare a procesului verbal pe care l-a întocmit cu privire la comportamentul avocatei M4.

A formulat o plângere la D.N.A. privind sesizarea unor fapte de corupție prin care s-a urmărit favorizarea infractorilor din dosarul nr. D1 întrucât, consideră că era chiar obligat să efectueze acest demers în situația în care avea suspiciuni în acest sens, în caz contrar săvârșind infracțiunea prevăzută și sancționată de art. 267 C. pen.

- în ceea ce privește tonul neadecvat, nervos, iritat, cu accente șicanatoare, a precizat că nu a folosit niciodată, nici față de inspectorii judiciari și nici față de avocata M4 ori alte persoane implicate, un astfel de ton.

La termenul de judecată din data de 18.05.2016 a fost audiat pârâtul procuror. De asemenea, Secția a încuviințat probele solicitate de către părți, respectiv proba cu înscrisuri și proba testimonială constând în audierea martorilor M15, M16, M17, M13, M18, M2, M5, M1, M19 și M7.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

a) *La data de 10.09.2015*, petiționara M4, avocat în cadrul Baroului București, a formulat o sesizare împotriva procurorului X din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. g, k și h din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în cursul instrumentării dosarului D1.

Sesizarea a fost înregistrată, la Inspekția Judiciară, sub nr.....

Motivele invocate au fost următoarele:

- în calitate de apărător al numitului M6 (inițial martor iar ulterior suspect, respectiv inculpat în cauză), a asistat la audierea acestuia în data de 8.06.2015, ocazie cu care procurorul X a impus nejustificat persoanei audiate să nu părăsească sediul parchetului de la orele 9.30 până la orele 19.00. De asemenea, nu i-a aprobat consultarea dosarului cauzei;

- în data de 10.06.2015, în aceeași calitate de apărător al susnumitului (devenit suspect în cauză) a asistat la audierea martorului M7, prilej cu care procurorul X nu a respectat dispozițiile art. 120 și 121 Cod procedură penală (martorul nu a depus jurământul iar procurorul nu i-a adus la cunoștință drepturile și obligațiile), a avut ieșiri

[REDACTED] [REDACTED]

nervoase (a proferat injurii și expresii indecente) în prezența martorului și a apărătorului întrucât era nemulțumit de nefuncționarea instalației de aer condiționat și a unei imprimante, a refuzat să consemneze fidel declarațiile făcute de martor, exercitând presiuni asupra acestuia, iar la cererea sa de a se consemna susținerile reale ale martorului procurorul a amenințat-o că sesizează Baroul București, imputându-i că instigă la mărturie mincinoasă; a mai susținut că datorită comportamentului procurorului precum și a tonului agresiv și amenințător folosit, a fost nevoită să părăsească biroul și să renunțe la asistarea clientului său. A adăugat că procurorul a avut același comportament și față de ceilalți martori, respectiv apărători din cauză;

- a imputat procurorului X că, deși a admis participarea unui expert propus de partea asistată la întocmirea unui raport de expertiză, nu i-a permis acestuia să consulte dosarul cauzei, împiedicându-l astfel să-și îndeplinească atribuțiile prevăzute de lege; de asemenea cu ocazia efectuării unei expertize medico-legale procurorul nu a comunicat părților actele medicale care au stat la baza întocmirii raportului de expertiză;

- la data de 19.06.2015, procurorul X a formulat nejustificat împotriva ei o sesizare pe care a adresat-o Baroului București, prin care a solicitat cercetarea ei disciplinară, pe motiv că în cursul audierii martorului M7 în dosarul D1 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 ar fi încercat să-l intimideze, împiedicând ascultarea procedurală a acestuia. Prin hotărârea nr/2015, Consiliul Baroului București a clasat sesizarea cu motivarea că nu sunt întrunite condițiile cercetării disciplinare a petiționarei.

b. La data de 15.09.2015, petiționara M11, avocat în cadrul Baroului București și apărător al numiților M9, M10 și M8 în dosarul D1 al Parchetului de pe

.....
lângă Judecătoria J1, instrumentat de procurorul Șerbănescu Marius Daniel, a formulat o plângere împotriva acestuia pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. k, g și h din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată,

Sesizarea a fost înregistrată, la Inspekția Judiciară sub nr.

În cuprinsul acesteia a susținut următoarele:

- la data de 8.06.2015, cu ocazia audierii clienților săi, procurorul a împiedicat-o să-și exercite atribuțiile de avocat, prin intimidarea și exercitarea de presiuni asupra persoanelor audiate, interzicerea de a asista la audierea acestora, ascultarea celor trei clienți pe parcursul mai multor ore fără a consemna procedural susținerile acestora. A precizat că, datorită comportamentului procurorului X, a fost nevoită să renunțe la asistarea celor trei persoane.

Este de observat că încadrarea juridică dată faptelor sesizate de către cele două petiționare, corespunde dispozițiilor Legii nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma în vigoare înainte de modificările introduse prin Legea nr. 24 din 12.01.2012.

La data de 23.09.2015 cele două lucrări au fost conexate sub nr.

c. La data de 23 octombrie 2015, petiționara M4, avocat în cadrul Baroului București, a adresat Consiliului Superior al Magistraturii o completare la sesizarea inițială formulată împotriva procurorului X în conținutul căreia precizează că la data de 29.09.2015, procurorul X a formulat un denunț la Direcția Națională Anticorupție

împotriva petiționarei pentru presupuse fapte penale comise de aceasta în timpul exercitării atribuțiilor de apărător ales al numitului M6, motiv pentru care la data de 15.10.2015, în timpul unei audieri realizată în biroul procurorului la care asista, a fost supusă unei percheziții corporale efectuată de procurorul M20 și comisarul șef M21 din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, fiindu-i ridicate toate documentele avute asupra ei, care îi serveau la exercitarea atribuțiilor de avocat în dosarul D1 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 precum și în alte cauze. Pentru acest motiv, începând cu data de 16.10.2015, a reziliat contractul de asistență juridică încheiat cu numitul M6, considerând că prin demersul procurorului X i-au fost lezate grav onoarea și probitatea profesională, cu scopul de a fi înlăturată ca apărător în cauză;

Completerea la sesizare a fost atașată la lucrarea nr.

d. La data de 2.12.2015 petiționarul M12, inculpat în dosarul D1 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, a formulat o sesizare la Inspekția Judiciară prin care a solicitat cercetarea disciplinară a procurorului X pentru încălcarea dreptului la apărare (refuzul de a-i permite consultarea dosarului, formularea împotriva sa a unor acuzații nerezale, ridicarea și folosirea fără drept a unor documente pe care le deținea și erau destinate formulării propriilor apărări).

Sesizarea a fost înregistrată, la Inspekția Judiciară sub nr.

La data de 08.12.2015 s-a dispus conexarea acestei lucrări la lucrarea nr.

În temeiul art. 45 alin.3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al

Magistraturii, republicată, au fost efectuate verificări prealabile față de procurorul X din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, pentru a se stabili dacă există indicii cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. a), c) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Verificările prealabile au fost începute de inspectorii judiciari M3 și M2.

La data de 27.10.2015 a fost desemnat în echipă și inspectorul judiciar

Prin rezoluția din data de 23.11.2015 a directorului Direcției de inspecție judiciară pentru procurori, s-a admis cererea de abținere formulată de inspectorii judiciari M3 și M2 și s-a propus și aprobat completarea echipei, alături de inspectorul judiciar, cu inspectorii și

Prin adresa nr. 5365/IJ/1399/DIP/2015, inspectorul judiciar M3 a solicitat relații în legătură cu dos. D1. Acestea au vizat transmiterea unor date și documente privind începerea urmăririi penale, audierea numiților M9, M10 și M8, cronologia actelor de urmărire penală efectuate în cauză și motivele nesoluționării cauzei.

La data de 23 septembrie 2015, inspectorul judiciar M3 a întocmit un proces verbal din care rezultă că a fost contactată telefonic de procurorul X, care i-a cerut explicații în legătură cu solicitarea de documente din dosarul penal D1, motivând totodată că astfel de verificări intră doar în competența judecătorului de cameră preliminară și nu înțelege motivul pentru care ar trebui să transmită copii ale unor acte de urmărire penală Inspecției Judiciare.

Prin adresa din data de 30 septembrie 2015, inspectorii judiciari M2 și M3 au solicitat prim procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 să fie comunicate Inspecției Judiciare date cu privire la circuitul dosarului penal D1 precum și fotocopii ale unor declarații de martor și ale cererilor formulate de avocați M4 și M11.

La data de 28 septembrie 2015 inspectorii judiciari M2 și M3 s-au deplasat la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, în vederea examinării dosarului penal și a obținerii documentelor necesare. Cu această ocazie au purtat discuții cu procurorul X, care a avut o atitudine necorespunzătoare, exprimată prin mimică, gesturi, ton.

Cu privire la acest incident, inspectorii judiciari M2 și M3 au întocmit, la data de 28 septembrie 2015, un proces verbal.

La data 09.10.2015 procurorul X a întocmit un referat în care a descris parcursul dosarului penal D1 și actele de urmărire efectuate. Au fost atașate și fotocopiile actelor de cercetare solicitate de inspectorii .

La data 26.10.2015, Uniunea Națională a Barourilor din România a transmis Inspecției Judiciare memoriul depus de avocat M4, în vederea apărării profesiei de avocat.

La data 11.11.2014 a fost înregistrat la Inspecția Judiciară memoriul depus de avocat M4 la Baroul Q, transmis Consiliului Superior al Magistraturii, pentru obținerea unui punct de vedere referitor la comportamentul procurorului X . A fost transmisă totodată și Hotărârea nr. a Consiliului Baroului Q, prin care s-a dispus clasarea sesizării formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria J1 în vederea cercetării disciplinare a avocatului M4.

La data 12.11.2015 și respectiv la data 17.11.2015 au fost obținute note de relații și precizări la sesizare de la avocații M17 , M11 și M4 și ofițerul de poliție M5 .

La 19.11.2015, Direcția Națională Anticorupție a transmis copia sesizării formulate de procurorul X împotriva inspectorilor judiciari M3, M2 și a avocatului M4, precum și ordonanța de clasare a cauzei .

În cauză, termenul de efectuare a verificărilor a fost prelungit în condițiile art.

45 alin.3 din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii .

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 7 decembrie 2015, întocmindu-se, potrivit art. 15 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, procesul verbal de finalizare a verificărilor .

Prin rezoluția din 14.12.2015, în temeiul art. 45 alin. 6 lit. b din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, sub aspectul comiterii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a, c și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată .

La data de 07 martie 2016, în conformitate cu prevederile art. 31 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, s-a întocmit procesul verbal de efectuare a cercetării disciplinare .

În fapt, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarele:

La data de 22.07.2014 pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 a fost înregistrat dosarul D1, ca urmare a sesizării din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 Cod penal (neluarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă).

Până la data de 16.02.2015 cauza s-a aflat la Secția 26 Poliție pentru cercetări

iar, ulterior, dosarul s-a aflat alternativ atât în instrumentarea procurorului X (căruia i-a fost repartizat), cât și al organelor de poliție.

La data de 22.07.2014 s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 349 Cod penal iar la 8.06.2015 s-a decis efectuarea în continuare a urmăririi penale față de numiții M6, M9, M10 și M8 sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin.1 Cod penal , art.350 alin.1 Cod penal , art.269 Cod penal, art.273 Cod penal și art.192 Cod penal .

Cercetările au fost extinse ulterior în cauză, potrivit actelor procedurale din 16.03.2015, 17.03.2015, 12.05.2015, 20.05.2015, 8.06.2015, 19.06.2015, 31.07.2015 și 8.10.2015.

În dosar numitul M6 a fost asistat de avocat M4 iar numiții M9, M10 și M8 au fost asistați de avocat M11, ambii apărători aleși.

Procurorul X a dispus citarea la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 pentru data de 8.06.2015, ora 9,30 a numiților M6, M9, M10 și M8.

La data și ora dispusă de procuror persoanele citate s-au prezentat însoțite de apărătorii aleși, respectiv M6 cu avocatul M4, iar M9, M10 și M8 cu avocatul M11.

Din analiza actelor dosarului (citații și declarațiile numiților M6, M9, M10 și M8), rezultă că aceste persoane și avocații care îi asistau au fost nevoiți să rămână în incinta parchetului în intervalul orar 9,30 – 20,10.

Acest aspect este confirmat și de M5, inspectorul de poliție care lucrează în dosar .

La aceeași dată M6, prin apărătorul său M4, a solicitat, în temeiul art.94 alin.3 Cod procedură penală, consultarea și fotocopiarea dosarului D1 precum și participarea

[REDACTED] [REDACTED]
apărătorului la efectuarea oricărui act de urmărire penală (art.92 Cod procedură penală
).

Întrucât procurorul nu a înțeles să se pronunțe asupra cererii de consultare a dosarului, aceasta a fost reiterată și la 22.06.2015, dată la care, prin ordonanța nr. D1 din 23.06.2015, a respins-o cu motivarea că dosarul este în curs de instrumentare, situația de fapt nefiind încă clarificată sub aspectele sale esențiale.

La termenul din 10.06.2015, tot la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, procurorul X a procedat la audierea martorului M7, moment procesual la care a asistat și avocatul M4 .

Între procuror și apărător au apărut neînțelegeri în ceea ce privește modul de audiere și consemnare a declarațiilor martorului.

În acest context, avocatul a susținut că sunt încălcate normele de procedură înscrise în art. 120 și 121 Cod procedură penală, potrivit cărora procurorul are obligația să-i comunice martorului drepturile și obligațiile și să-i solicite să depună jurământul. Audierea martorului a început cu o discuție purtată cu procurorul care a durat timp de o oră, după care procurorul a început să consemneze în scris cele declarate de martor. Pe parcursul consemnării declarației, avocatul a intervenit, solicitându-i procurorului să redea ceea ce a spus martorul și să nu denatureze sensul cuvintelor și a afirmat în mod repetat că martorul minte.

Intervențiile avocatului au fost apreciate de procuror ca fiind o formă de intimidare a martorului, fapt ce a condus la ivirea unei stări de tensiune între cei doi, ce a culminat cu plecarea avocatei în timpul audierilor.

După acest incident, procurorul a sesizat Baroul de Avocați, solicitând să se ia măsuri față de avocata M4.

Constatând sesizarea procurorului ca fiind neîntemeiată, prin Hotărârea nr. 6335/19.06.2015, Consiliul Baroului Q a respins-o.

Înainte de a începe audierea martorului M7, s-a defectat aparatul de aer condiționat, situație în care acesta a folosit un ton ridicat în convorbirea telefonică pe care a purtat-o cu o persoană ce avea în atribuțiuni întreținerea instalației.

Ca urmare a atitudinii adoptate de procuror la data de 10.06.2015, constând în folosirea unui ton inadecvat, avocata M4 i-a solicitat colegei sale, avocata M17 să o substituie la **termenul din 12.06.2015** când a avut loc audierea martorului M18.

Cererea de substituie a motivat-o pe comportamentul inadecvat al procurorului care îi limitează posibilitatea de a efectua o apărare eficientă.

Constatând că atitudinea procurorului o împiedică să realizeze o apărare eficientă pentru inculpatul M6, avocata M4 l-a contactat pe colegul său M16 și i-a cerut să încheie un contract de asistență juridică cu clientul său, motivând că singură nu poate să asigure apărarea câtă vreme procurorul are față de ea un comportament șicanator.

În atare condiții, avocatul M16 a încheiat un contract de asistență juridică și, la termenul din **data de 22 iunie 2015** s-a prezentat alături de avocata M4 la audieri.

După ce s-a înregistrat prima sesizare formulată de avocata M4, iar inspectorii judiciari au demarat verificările prealabile, procurorul a formulat un denunț la Direcția Națională Anticorupție, în cuprinsul căruia sesiza pretinse fapte de corupție comise de inspectorii judiciari și avocata M4.

În concret a susținut că, în urma verificărilor pe care le-a întreprins „pe cont

propriu", a ajuns la concluzia că inspectorii judiciari au solicitat copii de pe unele înscrisuri din dosarul nr. D1 pentru a le pune la dispoziția avocatei și, în acest mod să afecteze buna desfășurare a anchetei.

La data de **14 octombrie 2015**, când au avut loc, din nou, audieri la care a participat și avocata M4, procurorul a telefonat la D.N.A. și a făcut cunoscut faptul că a văzut în posesia avocatei înscrisurile care au fost transmise Inspecției Judiciare, la solicitarea inspectorilor judiciari M3 și M2.

Urmare acestui telefon, în cursul audierilor, s-au prezentat în biroul pârâtului procuror, M20, procuror D.N.A. și M21, comisar șef de poliție din cadrul DNA care au procedat la percheziționarea avocatei M4 și a avocatei M13, care asista pe unul din inculpați din dosarul D1.

În urma percheziției au fost ridicate mai multe înscrisuri ce se aflau asupra celor două avocate care, ulterior, s-a dovedit că nu au legătură cu cele transmise Inspecției Judiciare.

Prin ordonanța nr. a D.N.A. s-a dispus clasarea cauzei ce a avut ca obiect sesizarea formulată de procurorul X, reținându-se că faptele reclamate nu există.

Prin rezoluția nr., din data de 24.03.2016, Inspecția Judiciară, prin inspectorii judiciari, în temeiul art. 47 alin 1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare a dispus respingerea în parte a sesizărilor formulate de M4 și M11 și în totalitate a sesizării formulate de petiționarul M12. Astfel s-a reținut că :

1. Sub aspectul existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. a din Legea 303/2004.

În sesizarea formulată la data 10.09.2015, avocata M4 a descris și o altă situație de natură să pună în discuție afectarea demnității funcției de procuror.

În concret, incidentul la care s-a referit este legat de defectarea aparatului de aer condiționat în ziua de 10 iunie 2015, când a avut loc audierea martorului M7. În sesizare, s-a susținut că legat de această defecțiune, procurorul ar fi avut un comportament impulsiv, făcând o criză de nervi în prezența martorului.

Martorul M7, prezent la acest incident, a declarat că procurorul s-a enervat și a telefonat pentru remedierea defecțiunii, context în care a folosit un ton mai ridicat. A precizat că acest incident a durat circa 10 minute, însă nu s-a simțit lezat de atitudinea procurorului.

Inspekția Judiciară a apreciat că deși acest comportament al procurorului care a avut loc în prezența martorului nu a fost adecvat, fiind încălcate standardele de bună-cuviință și decență ce trebuie să caracterizeze conduita unui magistrat, prin modul în care s-a desfășurat și prin impresia creată asupra martorului, nu poate fi reținut ca având o asemenea gravitate încât să intre în sfera manifestărilor care aduc atingere onoarei, probității profesionale sau prestigiului justiției.

2. Sub aspectul existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. t cu ref. la art. 99¹ din Legea 303/2004 .

S-a apreciat că aspectele reclamate de avocata M4, avocata M11 și inculpatul

M12 privind nerespectarea de către procuror a drepturilor și garanțiilor procesuale ale inculpaților, din dosarul D1, nu sunt de natură să atragă răspunderea disciplinară a procurorului.

Verificările efectuate în prezenta cauză nu au stabilit că procurorul a acționat cu rea credință sau gravă neglijență în administrarea materialului probator al dosarului D1.

În ceea ce privește aspectul reclamat de avocata M4, referitor la încălcarea de către procuror a normelor procedurale înscrise în art. 120 și 121 Cod procedură penală.

Din materialul probator, a rezultat că procurorul, cu ocazia audierii martorului M7 nu a respectat dispozițiile referitoare la obligativitatea depunerii jurământului, însă culpa procurorului în acest caz nu poate fi caracterizată drept o „culpa lata”, de natură să contureze o gravă-neglijență în înțelesul dispoziției ce încriminează nerespectarea normelor de procedură ca abatere disciplinară.

Prin urmare, sub aspectul laturii subiective, s-a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. t din Legea 303/2004, nerezultând din materialul probator că procurorul a acționat cu rea-credință sau gravă neglijență.

Aspectele invocate de petiționarul M12, referitoare la restrângerea de către procuror a dreptului de a consulta dosarul, formularea împotriva sa a unor acuzații nereale, precum și la ridicarea și folosirea fără drept a unor documente pe care le deținea și care erau destinate formulării propriilor apărări, pot face doar obiectul controlului judecătoresc întrucât vizează tactica de anchetă și aspecte care țin de rezolvarea fondului cauzei.

Totodată, prin rezoluția din data de 24.03.2016, Inspekția Judiciară prin inspectorii judiciari, în temeiul art 47 alin. 1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 a dispus admiterea în parte a sesizărilor formulate de petiționarele M4 și M11 și, în consecință exercitarea acțiunii disciplinare împotriva domnului procuror X din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Aspectele reținute sunt următoarele:

-procurorul X a adoptat în relația cu avocatul M4 un comportament caracterizat prin folosirea unui ton inadecvat, iritat, nervos, imperativ cu accente șicanatoare de natură să creeze o stare de tensiune și un cadru impropriu pentru buna desfășurare a anchetei și exercitarea dreptului la apărare.

-au fost exercitate presiuni asupra avocatei M4 prin formularea împotriva ei a unor sesizări la Baroul de Avocați și respectiv la D.N.A., în condițiile în care acestea s-au dovedit ca fiind neîntemeiate, bazate doar pe suspiciunile și imaginația procurorului, presiuni ce au avut drept consecință determinarea avocatei să renunțe la contractul de asistență juridică încheiat cu una din părțile din dosar.

-sesizările avocatei M4 și M11 referitoare la modul în care au fost audiați martorii și părțile din cauză.

Cu privire la faptele reținute în sarcina sa, pârâtul procuror X, cu ocazia audierii sale în fața Secției pentru procurori în materie disciplinară a arătat următoarele:

Având în lucru dosarul penal D1, la data de 10.06.2015, la sediul Parchetului

[REDACTED]

de pe lângă Judecătoria J1 a procedat la audierea martorului M7, martorul ocular din dosar. La această audiere a participat și doamna avocat M4 care formulase anterior o cerere de asistare la efectuarea tuturor actelor de urmărire penală. Audierea martorului a început cu o discuție prealabilă de cca 30-40 minute, discuție la care a participat și avocatul M4 și în cadrul căreia a formulat aceleași întrebări sub mai multe forme pentru a se asigura că martorul spune adevărul chiar la nivel de amănunt. Încă de la primele întrebări, avocatul M4 și-a depășit obligația doar de a asista la efectuarea actului procesual, spunând că martorul minte. A reproșat, de asemenea, că s-a consemnat altceva decât ceea ce spusese martorul și a subliniat că infracțiunea de mărturie mincinoasă nu se aplică doar martorilor audiați în ziua de 8 iunie, ci și martorului M7.

Pentru a aplană această situație a chemat-o pe doamna avocat M4 să citească conținutul declarației consemnate până atunci, respectiv pasajul pe care îl considera neconform cu declarația martorului. Avocatul M4 s-a uitat scurt peste declarație, apoi s-a îndreptat pe lângă birou spre martor și a reiterat afirmațiile privind pedepsirea mărturiei mincinoase, arătând cu arătătorul spre martor.

Întrucât martorul M7 era extrem de important în economia dosarului și acesta mai fusese intimidat în urmă cu 2 luni de zile, a adus la cunoștința doamnei avocat pe un ton ferm că, dacă nu se abține de la a intimida martorul și a proceda doar la asistarea acestuia, va sesiza Baroul Q. În aceste condiții, doamna avocat M4 a precizat că se simte intimidată și a părăsit biroul.

Pârâtul a mai arătat că nu are obiceiul să fredoneze în timp ce consemnează declarațiile și că la audierile din dosarul D1 a folosit același tip de audiere pe care îl practică în mod constant și anume: formulează aceleași întrebări sub mai multe

forme, efectuând audierea relaxat, cu spatele fixat pe spătar. Nu poate preciza ce înseamnă răsturnat pe scaun, întrucât nu este o atitudine tipică pentru el.

După audierea martorului M7 a discutat cu conducătorul parchetului, domnul prim procuror M1 și i-a adus la cunoștință cele întâmplate cu prilejul audierii martorului, precizându-i că intenționează să sesizeze Baroul cu privire la comportamentul avocatului. Primul procuror a fost de acord. A fost sesizat Baroul. Nu-și aduce aminte dacă a întocmit chiar el adresa de sesizare a Baroului, dar a atașat procesul verbal pe care l-a întocmit cu privire la modul de derulare a evenimentelor.

Cu privire la plângerea adresată D.N.A., pârâtul procuror X a menționat că a formulat-o în luna septembrie 2015 împotriva inspectorului M3 pe care o suspecta de săvârșirea unor infracțiuni de corupție în legătură cu dosarul D1, în această plângere indicând-o și pe avocata M4. Inspekția Judiciară îi solicitase mai multe înscrisuri, menționând expres declarațiile martorilor audiați în ziua de 08.06.2015, declarații ce îi fuseseră solicitate anterior de avocații martorilor care au devenit ulterior suspecti.

A trimis înscrisurile solicitate de către Inspekția Judiciară în ultima zi a termenului stabilit de inspektori, într-o vineri după amiază, chiar înainte de reținere.

Pe data de 14.10.2015 seara, în cursul reținerii, a fost sunat de ofițerul de poliție M5 care cunoștea disputa și suspiciunile pe care le avea cu privire la inspectorul judiciar M3 și i-a comunicat că a văzut asupra avocatelor M4 și M13 înscrisurile despre care credea că sunt cele pe care le-a trimis Inspekției Judiciare cu câteva zile înainte. Ofițerul de poliție nu a putut să-i spună cu certitudine dacă acelea sunt documentele. A doua zi a observat asupra avocatei M13 într-un dosar o

ordonanță semnată de el și a bănuir că ar putea fi actele pe care le-a trimis Inspecției Judiciare întrucât avocata M13 o apăra de foarte scurt pe inculpata M14 și nu avea de unde să aibă acte semnate de el.

Pentru aceste motive a luat legătura cu ofițerul de poliție de la D.N.A., comisar șef M21 și i-a comunicat bănuiala lui. A fost sunat de mai multe ori de procurorii D.N.A. cărora le-a spus că nu este sigur de conținutul documentelor aflate asupra avocatei, dar este sigur că este un document pe care l-a semnat el. Procurorii de la D.N.A. s-au prezentat la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 și au efectuat percheziția.

După plecarea procurorilor de la D.N.A., poliștii de la Secția 26 Poliție care au asistat la percheziția corporală în calitate de martori asistenți i-au transmis că au fost găsite acte semnate de el, dar nu cele pe care le suspectau.

A formulat plângerea la Baroul Q și pe cea adresată D.N.A. întrucât consideră că avea obligația de a aduce la cunoștința organelor competente infracțiuni de care a luat cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor de serviciu, cât și a abaterilor disciplinare săvârșite de avocați. A considerat că atitudinea avocatului M4, în măsura în care ar fi persistat ar fi adus grave atingeri derulării anchetei și trebuia să facă ceva legal.

Cu privire la plângerea formulată la D.N.A. împotriva inspectorului judiciar M3 și avocatului M4 a considerat că are suficiente indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de corupție și anume:

- solicitarea unor înscrisuri de către Inspecția Judiciară, restul documentelor fiind trecute la „actele din dosar”;
- tonul agresiv și amenințările explicite adresate de inspectorul M3 atât în biroul

său, cât și cu ocazia discuției telefonice anterioare;

- faptul că inspectorul M3 figurează în organigrama Parchetului de pe lângă Tribunalul T1 unde lucrează soția inculpatului condamnat M8.

Secția pentru procurori în materie disciplinară a procedat la audierea martorilor propuși, aceștia declarând în esență următoarele:

1. Domnul M15, avocat al inculpaților M10, M9 și M8 în dosarul D1 a declarat că, urmare cererii sale a fost încunoștințat despre fiecare audiere a inculpaților și martorilor de către domnul procuror. Procurorul nu a avut față de el niciun comportament care să depășească o graniță a comportamentului general admis. A remarcat că procurorul avea un stil atipic de anchetă în sensul că nu permitea să fie puse întrebări persoanelor audiate, nici măcar propriilor clienți, iar întrebările erau în așa fel formulate încât te obligau la răspuns.

Pe parcursul audierilor a remarcat o stare de tensiune venită din partea procurorului în raport cu avocata M4. Mai erau și ironii către doamna avocat M4, în sensul că „mai citiți și dumneavoastră”. Există un ton mai ridicat, cu preponderență din partea procurorului.

S-a întâmplat să fie chemați la ora 9⁰⁰ și să fie audiați la ora 16⁰⁰. În aceea perioadă este adevărat că procurorul avea alte activități, dar, personal, a simțit că au fost chemați la ora 9⁰⁰ pentru a fi audiați la ora 16⁰⁰.

Martorul a mai arătat că nu poate face o delimitare între demn și nedemn, dar a perceput comportamentul procurorului în sensul manifestării unei adversități față de femei, cel puțin intimidantă.

2. Doamna M17, avocată, cu privire la aspectele esențiale ale cauzei, a arătat că, la data de 11.06.2015, a fost rugată de colega sa M4 să o substituie într-un

[REDACTED] dosar la Parchetul de pe lângă Judecătoria J1 întrucât aceasta se simțea amenințată și intimidată de procuror care îi reproșa faptul că, prin intervențiile sale, influențează martorul.

A constatat că martorul nu este lăsat să relateze liber și i se pun întrebări direct. I s-a părut că procurorul încearcă să influențeze și să amenințe martorul când declarațiile acestuia nu corespundeau cu declarațiile celorlalți martori. Procurorul s-a enervat, a trântit dosarul, a ridicat tonul. De asemenea avea o poziție relaxată, cu o mână sub cap.

3. Doamna M13, avocat al inculpatei M14 în dosarul D1 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 a declarat că a fost în biroul procurorului X în zilele de 14-15 octombrie pentru audierea clienței sale. După audierea clienței sale, în timp ce asista la audierea altui inculpat s-au prezentat două doamne de la D.N.A. care le-au comunicat că au fost sesizate de domnul procuror cu privire la săvârșirea unor fapte și le-au cerut ei și avocatei M4 să rămână în birou în vederea efectuării unei percheziții. Percheziția a constat în verificarea poșetei.

A asistat la anumite tipuri de replici între procurorul X și avocata M4 dar nu ieșite din comun, iar avocata M4 nu i-a povestit la acel moment că ar fi avut probleme cu procurorul.

Nu se știe motivul pentru care D.N.A.-ul a făcut perchezițiile și nici motivele pentru care domnul procuror X ar fi făcut sesizare la D.N.A..

4. Domnul M18, martor în dosarul D1 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, a declarat că procurorul a consemnat tot ceea ce i-a spus, tot ce era scris în declarație era scris de el. L-a deranjat faptul că domnul procuror s-a tot repetat cu niște întrebări despre o bufnitură – bubuitură în urma căderii unui coleg. I s-a părut

[REDACTED] nepotrivită poziția procurorului în sensul că, după ce ajungea spre finalul declarației, procurorul revenea, se lăsa pe spate, fredona o melodie.

5. Domnul M7, martor în dosarul D1 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, a arătat că a fost audiat ca martor de către domnul procuror X într-un dosar privind un accident de muncă produs în urmă cu 2 ani, accident la care a fost prezent.

A fost audiat în biroul procurorului între orele 8.00 – 12.00. La circa 10 minute după ce a început audierea s-a prezentat avocata șefului lucrării la care s-a produs accidentul de muncă. În timpul audierii doamna avocat a intervenit de 2-3 ori și a spus că nu este adevărat ceea ce spune, iar domnul procuror a solicitat avocatei să nu îl mai intimideze.

Martorul a declarat că din punctul său de vedere procurorul s-a purtat normal cu avocatul iar avocatul nu a avut un comportament normal, trebuia doar să asiste. Avocata s-a ridicat și a plecat spunând că martorul oricum nu spune adevărul.

În timpul audierii domnul procuror i-a arătat doamnei avocat ceea ce a consemnat, aceasta a citit și a continuat să spună că nu este adevărat. În timpul audierii i s-a părut că procurorul a avut o atitudine normală, nu fredona melodii.

6. Domnul M16, avocat al inculpatului M6 a arătat că a participat doar la actele față de clientul său.

În weekendul înainte de audiere, colega lui, avocat M4 i-a relatat că există o stare de tensiune între ea și domnul procuror și că acesta ar fi motivul pentru care este necesară prezența lui, pentru a detensiona situația. Tensiunea ar pleca de la poziția contradictorie dintre procuror și avocat cu privire la consemnarea declarației.

Martorul a afirmat că, după reținerea clientului său, doamna avocat M4 s-a

retras din dosar relatându-i că motivul retragerii îl constituie starea de tensiune căreia nu îi mai poate face față.

În opinia martorului, domnul procuror este misogin și a avut un comportament diferit față de femeile avocat. Această opinie îi este sugerată de superioritatea domnului procuror care se uita drept în ochii doamnei avocat M4 și îi spunea: „să ne uităm pe cod” și alte cuvinte.

7. Doamna M5, inspector de poliție la Secția 26 a declarat că a lucrat în dosarul D1. Cu privire la audierea martorului, avocat M4 a încercat să intimideze martorul încercând să-i spună ce să declare și ce să nu declare.

Martora a arătat că un comportament similar a avut doamna avocat și față de ea cu prilejul audierii martorului M6, clientul dumneaei. Pe parcursul audierii îi puneau lui M6 diferite întrebări iar doamna avocat intervenea în sensul că nu este nevoie să spună asta și că nu este nevoie să răspundă la anumite întrebări.

Perchezițiile ce s-au efectuat asupra doamnelor avocat au fost legate de suspiciuni pe care le-au avut atât ea cât și domnul procuror cu privire la faptul că asupra avocatei se află copii ale înscrisurilor din dosar. La momentul reținerii celor 8 suspecți în toamna anului 2015 a văzut asupra doamnelor avocat niște dosare de plastic în care se vedeau copii care păreau a fi declarații de martor. A doua zi s-a prezentat la parchet și a avut o discuție cu domnul procuror relatându-i aceste aspecte. Procurorul și-a continuat activitatea de audiere a inculpaților, ocazie cu care a văzut același lucru, respectiv în dosarele de plastic ale doamnelor avocat copii ale unor acte din dosar. A fost chemată Direcția Națională Anticorupție.

Când a început ședința de la judecătoria pentru arestarea inculpaților, doamna avocat M4 a spus că se retrage, că nu mai vrea să-l reprezinte pe domnul M6.

La momentul la care a văzut dosarele de plastic asupra doamnelor avocat exista interdicția de a se comunica anumite acte din dosar. Avocații nu au avut acces la niciun act din dosar deoarece se făceau interceptări.

D.N.A.-ul a descins în ziua propunerii pentru arestare preventivă.

În seara reținerii celor 8 inculpați l-a sunat pe domnul procuror și i-a spus că a finalizat activitățile și i-a relatat că a văzut anumite copii din dosar asupra celor două avocate.

8. Doamna M19, prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, a arătat că, în perioada în care a activat la Parchetul de pe lângă Judecătoria J1 și până în prezent nu a avut cunoștință de existența unor comportamente nedemne ale procurorului X și nici de existența unor conflicte sau alte probleme de comportament ale acestuia. Din punct de vedere profesional, domnul procuror este foarte bine pregătit, respectă dispozițiile procedurale. Nu au existat plângeri de la justițiabili cu privire la modul său de a se comporta și nu-și amintește nici măcar vreo cerere de recuzare față de domnul procuror.

9. Domnul M1, prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, a arătat că doamnele avocat nu i-au adus la cunoștință de existența vreunui incident, nici verbal și nici în scris. Domnul procuror X i-a relatat despre faptul că a avut discuții cu doamnele avocat vis-a-vis de audierea unui martor, în sensul că avocatele ar fi cerut părții să nu declare și puneau întrebări peste procuror. Procurorul X a formulat o sesizare la Baroul Q pe care a semnat-o și a trimis-o.

Procurorul X i-a comunicat și faptul că actele solicitate de Inspekția Judiciară sunt aceleași acte care au fost solicitate de avocații părților, cereri pe care le-a respins. Actele solicitate s-au trimis la Inspekția Judiciară cu câteva zile

întârziere iar procurorul X și-a exprimat temerea că actele să nu ajungă la părți.

Probabil că aceste conexiuni l-au determinat să facă plângere la D.N.A. Nu a cunoscut despre această plângere și nici de momentul operativ cei de la D.N.A. fiind introduși în unitate de pârâțul procuror. Procurorii de la D.N.A. i-au spus ulterior că au venit fiind sunați de domnul X.

Având în vedere probatoriul administrat în cauză, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarele:

Abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.c) din Legea nr.303/2004 constând în „atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al parchetului în care funcționează, inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții”.

Pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.c) din Legea nr.303/2004, este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, procurorul să fi avut o atitudine nedemnă față de unul dintre subiecții pasivi expres enumerați de textul de lege, iar atitudinea respectivă să fie manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Sub aspectul laturii subiective, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.c) din Legea nr.303/2004 este necesar ca atitudinile astfel caracterizate să fie asumate de procuror în mod conștient și voit sau acceptat.

Secția pentru procurori în materie disciplinară apreciază că se circumscriu noțiunii de „atitudine nedemnă” acele manifestări comportamentale de o anumită

gravitate, contrare standardelor de conduită stabilite prin legi și regulamente în sarcina magistraților, dispoziții legale care impun magistratului o obligație de rezervă în întreaga sa conduită profesională, ce constă în abținerea de a săvârși acte sau fapte ori de a avea manifestări care ar putea aduce atingere demnității profesiei ori prestigiului acesteia.

Principiile generale ale deontologiei profesionale a magistratului sunt înscrise în Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și în Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Conținutul abaterii prevăzute de art. 99 lit.c) din Legea nr. 303/2004 face trimitere la valorile deontologice referitoare la decența, corectitudinea, buna credință și respectul ce trebuie să caracterizeze relațiile magistratului cu participanții la realizarea actului de justiție.

Astfel:

Art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că „judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor”.

Art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate, iar relațiile lor la locul de muncă și în societate trebuie să se bazeze pe respect și bună-credință.

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor consacră un capitol valorilor

privind demnitatea și onoarea profesiei de judecător sau procuror, stabilind, printre altele, în art. 17 că „judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate”.

Valorile precum demnitatea și onoarea presupun capacitatea magistratului de a-și îndeplini responsabilitățile judiciare cu bună-credință, corectitudine, decență, imparțialitate și independență, de o asemenea manieră încât să creeze în conștiința unui observator rezonabil percepția că acesta își exercită prerogativele pe care le presupune funcția exclusiv în interesul administrării eficiente a justiției cu menținerea autorității instituției pe care o reprezintă.

Examinând faptele sesizate prin prisma exigențelor funcției de procuror, a îndatoririlor generate de statutul de magistrat, prin raportare la prevederile legale prezentate și la aspectele rezultate din materialul probator se constată următoarele:

1. Atitudinea procurorului X reținută în acțiunea disciplinară de a fi adoptat în relația cu avocatul M4 un comportament caracterizat prin folosirea unui ton inadecvat, iritat, nervos, imperativ cu accente șicanatoare de natură să creeze o stare de tensiune și un cadru impopriu pentru buna desfășurare a anchetei și exercitarea dreptului la apărare a acestuia. Sesizarea Baroului Q de către pârâțul procuror cu privire la comportamentul doamnei avocat M4.

Fiind audiat, pârâțul procuror a arătat că, la audierea martorului M7, martor ocular al accidentului mortal de muncă anchetat, a participat și doamna avocat M4 care formulase anterior o cerere de asistare la efectuarea tuturor actelor de urmărire

penală. Încă de la primele întrebări, avocatul M4 și-a depășit obligația doar de a asista la efectuarea actului procesual spunând că martorul minte, a reproșat că s-a consemnat altceva și a subliniat că infracțiunea de mărturie mincinoasă se aplică și martorului M7. Pentru a aplană situația a invitat-o pe avocata M4 să citească conținutul declarației consemnate. Avocatul M4 s-a uitat scurt peste declarație apoi s-a îndreptat pe lângă birou spre martor și a reiterat afirmațiile privind pedepsirea mărturiei mincinoase arătând cu arătătorul spre martor.

Întrucât martorul ocular M7 mai fusese intimidat în urmă cu două luni de zile, a adus la cunoștința doamnei avocat, pe un ton ferm că, dacă nu se abține de la a intimida martorul va sesiza Baroul Q.

În aceste condiții, doamna avocat M4 a precizat că se simte intimidată și a părăsit biroul.

Pârâtul procuror a mai arătat că a considerat că atitudinea avocatului M4, în măsura în care ar fi persistat, ar fi adus grave atingeri derulării anchetei și trebuia să facă ceva legal. Astfel, după audierea martorului M7 a discutat cu conducătorul parchetului, domnul prim procuror M1 și i-a adus la cunoștință cele întâmplate cu prilejul audierii martorului precizându-i că intenționează să sesizeze Baroul. Prim procurorul a fost de acord și a fost sesizat Baroul la data de **10.06.2015**.

Prin Hotărârea nr...../2015, Consiliul Baroului Q, în temeiul art.56 alin. 2 lit.a) și d) din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat și art. 73 alin. 3 și art. 281 alin. 1 din Statutul profesiei de avocat, a dispus clasarea sesizării formulate de procuror.

De remarcat faptul că, avocata M4 a sesizat aceste aspecte Inspecției Judiciare la data de **10.09.2015**, la 3 luni după incident.

Cu privire la acest incident, martorul M7 a confirmat cele spuse de pârâtul procuror, arătând că procurorul s-a purtat normal cu avocatul și că avocatul nu a avut un comportament normal. Ea a intervenit de 2-3 ori și a spus că nu e adevărat ceea ce declară iar domnul procuror i-a solicitat să nu îl mai intimideze. Avocata s-a ridicat și a plecat spunând că martorul oricum nu spune adevărul.

Ceilalți martori au arătat cu relevanță față de cele reținute că:

- domnul avocat M15 – procurorul nu a avut față de el niciun comportament care să depășească o graniță a comportamentului general admis. Pe parcursul audierilor a remarcat o stare de tensiune venită din partea procurorului în raport cu avocata M4. Mai erau și ironii de genul „mai citiți și dumneavoastră”. Există un ton mai ridicat, cu preponderență din partea procurorului.

- doamna avocat M13 – a asistat la anumite tipuri de replici între procurorul X și avocata M4 dar nu ieșite din comun, iar avocata M4 nu i-a povestit la acel moment că ar fi avut probleme cu procurorul.

- domnul avocat M16 – a arătat că, în opinia sa, domnul procuror este misogin și a avut un comportament diferit față de femeile avocat. Această opinie îi este sugerată de superioritatea domnului procuror care se uita drept în ochii doamnei avocat M4 și îi spunea: „să ne uităm pe cod”.

- doamna inspector de poliție M5 – a arătat că avocatul M4 a încercat să intimideze martorul încercând să-i spună ce să declare și ce să nu declare.

- domnul prim procuror M1 – a arătat că nu i-a fost adus la cunoștință acest incident de către doamnele avocat.

Având în vedere cele anterior enunțate, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține că pârâtul procuror, prin comportamentul manifestat nu a avut o atitudine ce poate fi caracterizată ca nedemnă în sens disciplinar.

Folosirea tonului ferm de către procuror în scopul asigurării respectării cadrului procesual și pentru a garanta aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a celor ce săvârșesc infracțiuni, și chiar a unor expresii mai puțin adecvate cum ar fi: „mai citiți și dumneavoastră”, precum și sesizarea Baroului Q pentru cercetarea atitudinii avocatului nu pot fi apreciate ca fiind elemente de gravitate de natură a impune sancționarea disciplinară a pârâtului.

Procurorul este obligat, în tot ceea ce face, să evite orice atitudine necorespunzătoare sau impresia unei atitudini necorespunzătoare. Pe de altă parte, el trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni ele și sub ce motiv.

În concluzie, în raport de considerentele prezentate anterior, Secția constată că faptele reținute în sarcina pârâtului procuror privind tonul folosit de acesta în relația cu avocatul M4 și sesizarea comportamentului acesteia Baroului Q, nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor astfel încât, Secția înlătură aceste fapte din conținutul abaterii disciplinare reținute.

2. Sesizarea Direcției Naționale Anticorupție

La data de 10.09.2015 a fost înregistrată la Inspecția Judiciară prima sesizare formulată de avocata M4 privind conduita pârâtului procuror.

Prin adresa nr./2015, inspectorul judiciar M3 a solicitat relații în legătură cu dos. D1. Acestea au vizat transmiterea unor date și documente privind începerea urmăririi penale, audierea numiților M9, M10 și M8, cronologia actelor de urmărire penală efectuate în cauză și motivele nesoluționării cauzei.

La data de 23 septembrie 2015, inspectorul judiciar M3 a întocmit un proces verbal din care rezultă că a fost contactată telefonic de procurorul X, care i-a cerut explicații în legătură cu solicitarea de documente din dosarul penal D1, motivând totodată că astfel de verificări intră doar în competența judecătorului de cameră preliminară și nu înțelege motivul pentru care ar trebui să transmită copii ale unor acte de urmărire penală Inspecției Judiciare.

Prin adresa din data de 30 septembrie 2015, inspectorii judiciari M2 și M3 au solicitat prim procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 să fie comunicate Inspecției Judiciare date cu privire la circuitul dosarului penal D1, precum și fotocopii ale unor declarații de martor și ale cererilor formulate de avocații M4 și M11.

La data de 28 septembrie 2015 inspectorii judiciari M2 și M3 s-au deplasat la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, în vederea examinării dosarului penal și a obținerii documentelor necesare. Cu această ocazie au purtat discuții cu procurorul X, care a avut o atitudine necorespunzătoare, exprimată prin mimică, gesturi, ton.

Cu privire la acest incident, inspectorii judiciari M2 și M3 au întocmit, la data de 28 septembrie 2015, un proces verbal.

Cu privire la atitudinea adoptată de procurorul X față de inspectorii

judiciari nu s-a formulat o sesizare în vederea efectuării de verificări sub aspect disciplinar.

După acest incident, respectiv la data de 29.09.2015, pârâtul procuror a întocmit o sesizare penală pe care a adresat-o Direcției Naționale Anticorupție și în care a susținut că inspectorii judiciari au solicitat copii de pe anumite documente și probe din dosarul penal D1 pentru a le pune la dispoziția avocatei . A precizat în cuprinsul sesizării că în urma verificărilor pe care „le-a efectuat pe cont propriu”, respectiv studierea CV-ului unuia dintre inspectorii desemnați să soluționeze lucrarea, a ajuns la concluzia că acesta își îndeplinește cu rea-credință atribuțiile de serviciu, pentru a favoriza persoanele cercetate care erau asistate de avocata M4.

Ca urmare a acestei sesizări, la data de 14 octombrie 2015, în timp ce avocata M4 participa, alături de alți avocați, la audierile efectuate în dosarul D1, la solicitarea procurorului X s-a prezentat în biroul său procurorul M20 și comisarul șef de poliție M21 din cadrul D.N.A. care au efectuat o percheziție corporală asupra avocatei M4 și M13.

În urma percheziției corporale, au fost ridicate mai multe înscrisuri ce se aflau în posesia celor două avocate, care, ulterior, s-a dovedit că nu erau înscrisuri din dosarul cauzei, așa cum, în mod nereal, a susținut procurorul X.

Constatând că susținerile procurorului din sesizarea adresată D.N.A. nu sunt întemeiate, reprezentând doar suspiciuni fără nicio bază factuală, prin ordonanța din 23.10.2015, procurorii D.N.A. M20 și M22 au dispus, în dosarul nr./2015, clasarea cauzei.

În ordonanța Direcției Naționale Anticorupție s-a reținut că, în urma

[REDACTED] [REDACTED]

activităților de urmărire penală efectuate în cauză, aspectele sesizate de către petentul X nu au fost confirmate, neexistând nici un element probatoriu care să confirme existența în materialitatea lor, a faptelor penale învederate de către acesta. S-a mai reținut că, de altfel, solicitarea unor informații și a unor copii de documente judiciare din dosare penale de către procurorii inspectori din cadrul inspecției judiciare reprezintă o procedură legală normală în vederea exercitării de către aceștia a unor atribuții de serviciu, reglementată legal de art. 73 alin. 4 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Pârâtul procuror cu privire la plângerea formulată la D.N.A. împotriva inspectorului judiciar M3 și avocatului M4 a considerat că are suficiente indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de corupție și anume:

- solicitarea unor înscrisuri de către Inspecția Judiciară, restul documentelor fiind trecute la „actele din dosar”;
- tonul agresiv și amenințările explicite adresate de inspectorul M3 atât în biroul său, cât și cu ocazia discuției telefonice anterioare;
- faptul că M3 figurează în organigrama Parchetului de pe lângă Tribunalului T1 unde lucrează soția inculpatului condamnat M8.

În raport de probele administrate, Secția apreciază că, prin formularea sesizării adresată Direcției Naționale Anticorupție, pârâtul procuror a adoptat o atitudine contrară normelor de conduită civilizată care impun decență și bună credință în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fiind depășite limitele obligației de rezervă ce-i incumbă magistratului.

Consecința imediată a acestui comportament al procurorului în exercitarea

[REDACTED] [REDACTED]

atribuțiilor de serviciu a fost aceea a creării unui cadru tensionat în care s-a desfășurat ancheta și a afectării autorității și solemnității ce trebuie să caracterizeze realizarea actului de justiție. O altă consecință a conduitei procurorului a fost aceea a determinării avocatei M4 să renunțe la contractul de asistență juridică încheiat cu inculpatul M6 întrucât, prin demersul pârâtului procuror, bazat pe suspiciuni neîntemeiate s-a creat aparența comiterii unor fapte penale, unor fapte de corupție de natură a știrbi încrederea în corectitudinea și profesionalismul activității sale, fiind afectate relațiile sociale privind apărarea demnității persoanei.

În concret, demersul pârâtului procuror de a sesiza Direcția Națională Anticorupție, în condițiile în care se declanșase cercetarea disciplinară împotriva sa, și apoi de a solicita prezența organelor de urmărire penală la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, în timpul derulării unor audieri în dosarul pe care îl instrumenta ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu, lezează valoarea socială reprezentată de relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni care presupune organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare, a Inspecției Judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, producându-le dificultăți în justa soluționare a cauzelor.

Pârâtul procuror , prin comportamentul său a adus atingere principiilor morale cum ar fi etica și buna credință, , periclitând atât imaginea publică a inspectorilor judiciari și a avocaților cât și prestigiul justiției, prin faptele sale contribuind la scăderea aprecierii publice pozitive asupra sistemului judiciar din care face parte.

Vinovăția pârâtului rezultă din modul în care acesta a înțeles să acționeze, fără a se consulta cu conducerea Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, atitudinea

sa psihică fiind aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

3. Aspectele sesizate de avocatele M4 și M11 referitoare la modul în care au fost audiați martorii și părțile din cauză și anume:

- la data de 08.06.2015, părțile audiate în cauză mai întâi ca martori și apoi ca suspecți au fost ținuti în incinta parchetului, împreună cu avocații, de la ora 9³⁰ la ora 19³⁰;

- conduita procurorului constând în încercarea de limitare a modului în care avocații intervin;

Cu privire la aceste aspecte, pârâtul procuror a arătat că a fost nevoit să realizeze audieri încrucișate martorii contrazicându-se între ei și chiar pe ei înșiși.

Astfel, competența în exercitarea atribuțiilor funcției de procuror presupune o bună pregătire profesională, abilități juridice, meticulozitate în pregătirea fiecărei acțiuni pe care procurorul urmează să o desfășoare pentru soluționarea legală și temeinică a cauzei, precum și gândirea și adoptarea unor strategii care să asigure constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Organizarea anchetei penale, ca o metodă tactică fundamentală în cercetarea infracțiunilor, servește realizării scopului procesului penal prin determinarea direcțiilor și întinderii cercetărilor necesare elucidării sub toate aspectele, a faptelor incriminate de lege.

Legalitatea și dinamismul sunt principii de bază ale activității de urmărire

penală, caracterizate prin supunerea procurorului anchetator supremației legii și a efectuării prompte, dinamice, a cercetărilor penale, pentru a contribui la creșterea eficienței urmăririi penale, a operativității cu care se impune a fi stabilite și soluționate încălcările legii.

Pornind de la aceste obligații profesionale pe care procurorul de caz le are, acesta este în măsură să elaboreze tactici de urmărire penală folosindu-și profesionalismul astfel încât scopul procesului penal să fie atins.

Așa cum s-a expus anterior, procurorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni ele și sub ce motiv.

Interpretarea acestei norme este în sensul că îndatorirea procurorului este de a aplica legea așa cum el o înțelege, pe baza propriei evaluări a faptelor, fără temeii sau favoruri și fără a ține cont dacă decizia lui este plăcută ori nu, de a nu se înclina după interese particulare, vociferările publicului sau frica de critică fiindcă independența justiției presupune independență față de toate formele de influență exterioară.

Este de menționat faptul că judecătorul de cameră preliminară de la Judecătoria J1 a respins ca neîntemeiate cererile și excepțiile invocate de către inculpați și, în baza art. 346 alin. 4) din Codul de procedură penală a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul D1, din data de 2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria J1 dispunând totodată începerea judecării cauzei.

Față de cele expuse, Secția constată că nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii prev. de art.99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul

[REDACTED]

judecătorilor și procurorilor faptele sesizate de avocatele M4 și M11 ca fiind săvârșite cu ocazia audierii martorilor și părților din cauză, astfel încât Secția urmează să înlăture și aceste fapte din conținutul abaterii disciplinare cercetate prev. de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Pentru toate considerentele expuse, Secția reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care va admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului procuror X, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria J1.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâtul procuror.

Astfel, se va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate.

Secția va avea în vedere și faptul că pârâtul procuror se află la prima abatere, el nefiind sancționat disciplinar până în prezent.

Ținând cont de toate aceste împrejurări Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să îl atenționeze pe pârâtul procuror în sensul evitării unor manifestări susceptibile de a da naștere la interpretări de natură a afecta prestigiul funcției de magistrat în special și al justiției în general.

Ca urmare, față de dispozițiile art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor potrivit cărora sancțiunile trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea sancțiunii constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 2 luni pentru săvârșirea abaterii prevăzute de art. 99 lit. c) din același act normativ.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu unanimitate,

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1.

În baza art.100 lit. b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului X, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria J1, sancțiunea disciplinară

constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20 % pe o perioadă de 2 luni” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică, azi 5 octombrie 2016.

Președinte,

Procuror

Procuror

Procuror

Procuror

Procuror